

fordi det muligvis kunde begrænse den overhaandtagende Lyst til at opføre disse store og kostbare Palæer, der sluger hele Landets Kapital. Jeg er overbevist om, at saa snart man er uden for Kjøbenhavns Mure, maaske uden for Stroget, som det ærede Medlem omtalte, vil den største Del af Befolkningen sige, at det er netop rigtigt, at beskattede disse kolossale Ejendoms-værdier med en ordentlig Grundskat og ikke stille dem lige i Beskatning til Staten med enhver ussel Ravnecrog i Købstæderne og paa Landet. Heller ikke kunde dette vække Betæneligheder hos mig, at det ærede Medlem klagede over, at Kommunens Ejendomme til 60,000,000 Kr.s Værdi skulde til at svare Skat. Nej, ejer Kjøbenhavns Kommune saa store Ejendomme, og har de Raad til at ligge med saa store Værdier, har de sandelig ogsaa Raad til at betale samme Skat af deres Ejendomme, som den øvrige Del af Landet.

Gaa vi saa til den næste Lov om Kommuneskatterne, komme vi ogsaa til Ejendomme paa Landet. Hvad er Grunden til, at vi ønske Forandringer i Skatterne paa Landet? Det er selvfølgelig for det første den Uligelighed, som den nuværende Matrikel har i stor Stil. Det er de store udtørrede Søer rundt omkring, som koste Kommunerne mange Penge i forskellig Retning, men som man ikke kan faa en Øre af hverken til Sognekommunen eller til Amtskommunen. Det er de store Skoves liden eller ingen Skovskyld, og det er Fabrikker og den Slags Ting ude paa Landet, som ikke svare noget nævneværdigt Bidrag til Kommunens Udgifter og dog forårsager Kommunen uhyre store Udgifter. Nu kommer der et Forslag, som i alt Fald delvis tager mere Hensyn til alle disse Forhold, og saa skulde vi sætte sure Miner op, fordi det er kommet fra det andet Ting, fra vore Modstandere! Det forekommer mig ikke rigtigt, og for mig staar det saaledes, at Forslagene i sig selv ere rigtige og rationelle. Det, der med Grund kan indvendes mod dem, er, at de komme for brat, at disse Folk, som nu komme med pludselig paa en Gang, maaske lide nogen Uret, og at der skulde være en passende Overgangstid, tilligemed at de mindste Hartkornsydere i alt Fald skulle fritages for Paalæg af Skat. Det er disse Forhold, som det forekommer mig laa til Behandling for det ærede Ting her, og som man skulde søge gennem Forhandling med det andet Ting at naa til Overenskomst om. Jeg tror for mit Vedkommende, at Betingelserne ere til Stede, og jeg vil inder-

ligt ønske, at der ogsaa fra Folketingets Side maa blive gjort alt muligt for at prøve paa, om det kunde lykkes.

Jeg er klar over, at selv om vi faa Forslagene saa gode, at vi kunne være tilfredse, er det ikke af den Slags Reform, som hjælpe det betrængte Landbrug i den Grad, at vi kunne sige, at der ingen Ting er paa Færde. Jeg er for øvrigt klar over, at enten vi fik Skattekommissionens Forslag eller de tilbudte Forslag, vilde f. Eks. Vestjylland og for øvrigt store Dele af Jylland ikke faa nogen stor Fordel af Skatteomlægningen, men at det vilde blive de federe Egne, der fik den største Lettelse. Men vil man lette Hartkornet, erkender man, at de Krav, som ere stillede i en lang Aarrække om Forandring, have deres Berettigelse, kan det ikke blive anderledes. Vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og det forekommer mig, at de Folk, som ikke ville arbejde paa det Grundlag, her er tilbudt — paa de to Punkter gaar jeg ud fra, at alle ere enige om at benytte Indkomst- og Formueskatten — ikke bør klage over de uretfærdige Hartkornsskatter for Fremtiden.

Philipsen: Den sidste ærede Taler overser, at jeg aldeles ikke har talt om Fordelingen af Skatterne mellem Land og By, men udelukkende om Fordelingen af Ejendomsskatterne inden for Kjøbenhavn, Forholdet mellem de forskellige kjøbenhavnske Ejendomme. Ligeledes overser det ærede Medlem, at jeg aldeles ikke har bestridt den abstrakte Rigtighed af det System, som ligger til Grund for Landstingets Flertals Forslag, hvis man skulde indrette en Ejendomsskat fra første Færd af, men jeg har bestridt Retfærdigheden og Rigtigheden af en saa pludselig Indførelse deraf, som Forslaget medfører. Med Hensyn til Beskatningen til Kjøbenhavns Kommune har jeg kun henvist til, at man ikke kan fremstille sig som den, der er Velgører mod en Kommune, naar man tager med den anden Haand, hvad man giver med den ene.

Finansministeren (Scharling): Da vi jo nu gerne skulde nærme os Afslutningen af Forhandlingerne, skal jeg kun gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af de i Gaar og i Dag fremkomne Udtalelser. Over for det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) vil jeg bemærke, at jeg vedblivende ikke kan tiltræde hans høje Vurdering af Hartkornet og den Beregning, hvorved han